

Prima instanță: Jud. Edineț (sediul Briceni)

Jud. Elena Tverdohleb

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți:

I.Grosu, A. Corcenco, A.Ciobanu

Î N C H E I E R E

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Godovanciuc Maria,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Godovanciuc Maria împotriva lui Godovanciuc Veaceslav, Roșca Constantin, Roșca Svetlana privind anularea parțială a certificatului de moștenitor legal și a contractului de vânzare-cumpărare

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Godovanciuc Maria și a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț cu sediul Briceni din 15 mai 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 21 decembrie 2016 Godovanciuc Maria a depus în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată împotriva lui Godovanciuc Veaceslav, Roșca Constantin și Roșca Svetlana privind anularea parțială a certificatului de moștenitor legal și a contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii a indicat că, a avut o înțelegere verbală cu Godovanciuc Andrei referitor la schimbul de terenuri, după cum urmează: Godovanciuc Andrei avea în folosință un lot de teren cu suprafața de xxxx ha, în extravilan, iar ea avea în folosință în temeiul Titlului Provizoriu un lot de teren pentru construcții cu suprafața de xxxxx ha, în intravilan pe lângă casa de locuit.

A menționat că, după decesul lui Godovanciuc Andrei ea a continuat să folosească terenul din extravilan, iar fiul acestuia, Godovanciuc Veaceslav, folosea terenul de pe lângă casă. La finele anului 2015, când a decis să înregistreze dreptul

de proprietate asupra terenului cu suprafața de xxxxx ha din intravilan a aflat, că Godovanciuc Veaceslav și-a oformat dreptul de proprietate asupra întregului teren cu suprafața de xxx ha. Adresându-se la OCT Briceni pentru înregistrare a primit răspuns prin informația nr. xxxxxx de la 23 decembrie 2015, că dreptul de proprietate asupra terenului număr xxxxxx cu suprafața de xxxxxx ha, este înregistrat după Godovanciuc Veaceslav.

A explicat că, pentru a-și apăra dreptul lezat a inițiat o acțiune în instanță privind partajarea bunului în devălmășie la examinarea căreia de către Primăria s. Trebisăuți, raionul Briceni, a fost prezentată copia certificatului de moștenitor legal nr. xxxxx din 12.04.2012, eliberat pe numele lui Godovanciuc Veaceslav de către Notarul Public Strîmbu Valentina după decesul lui Godovanciuc Andrei. Potrivit certificatului de moștenitor rezultă, că din averea succesorală făcea parte și terenul destinat pentru construcții număr cadastral xxxxxxxx cu suprafața de xxxxx ha. Acest fapt este eronat și nu corespunde realității.

A relevat că, Godovanciuc Veaceslav a vândut casa tatălui său împreună cu terenul de pe lângă casă cu suprafața de teren de xxxx ha.

A reiterat că, certificatul de moștenitor și contractul de vânzare-cumpărare sunt lovite parțial de nulitate relativă generată de eroare asupra calităților substanțiale ale obiectului, ceea ce atrage anularea parțială a acestora prin excluderea suprafeței de xxxxx ha, din suprafața moștenită și apoi vândută de xxxxxx ha a terenului pentru construcții.

A solicitat declararea nulității relative parțiale a certificatului de moștenitor legal nr. xxxxx din 12.04.2012, eliberat pe numele lui Godovanciuc Veaceslav de către Notarul Public Strîmbu Valentina, or. Briceni, în partea care se referă la suprafața terenului destinat pentru construcții cu număr cadastral xxxxxxxx după cum urmează, se va exclude suprafața de xxxx ha din suprafața terenului destinat pentru construcții număr cadastral xxxxxxxx de xxxxx ha; 2) declararea nulității relative parțiale a contractului de vânzare- cumpărare nr. xxxxx din 07.04.2016, încheiat între Godovanciuc Veaceslav, în calitate de „Vînzător”, și Roșca Constantin, Rosca Svetlana, în calitate de „Cumpărători”, a terenului pentru construcții cu suprafața de xxxxxx ha, număr cadastral xxxxxxxx, casa de locuit individuală cu suprafața de xxxxx m.p., număr cadastral xxxxxxxx construcție accesorie cu suprafața de xxxxx m.p., xxxxxxx construcție accesorie cu suprafața de xxxxx m.p. xxxxxxxx garaj cu suprafața de xxxxx m.p., număr cadastral xxxxxxxx în partea, care se referă la suprafața terenului destinat pentru construcții număr cadastral xxxxxxxx, după cum urmează, se va exclude suprafața de xxxx ha, din suprafața terenului destinat pentru construcții număr cadastral xxxxxxxx de xxxxx ha.

Prin hotărîrea Judecătorei Edineț cu sediul Briceni din 15 mai 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de către Godovanciuc Maria împotriva lui

Godovanciuc Veaceslav, Roșca Constantin Gheorghii, Roșca Svetlana Nicolai privind anularea parțial a certificatului de moștenitor legal și a contractului de vânzare-cumpărare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2017 s-a respins apelul declarat de Godovanciuc Maria și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Edineț cu sediul Briceni din 15 mai 2017.

La 24 noiembrie 2017 Godovanciuc Maria a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Edineț cu sediul Briceni din 15 mai 2017, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței, invocând că instanța de judecată a apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanța de judecată nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 28 septembrie 2017, expediată în adresa părților la 24 octombrie 2017 (f.d 156), recepționată de recurentă la 28 octombrie 2017, fapt confirmat prin aviz (f.d 162).

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2017 a fost depus la 24 noiembrie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Godovanciuc Maria nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Godovanciuc Maria se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător
Judecători

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu